

БЛАГОЈА МАНЕВСКИ

Благоја МАНЕВСКИ

Логични слики (различни соби, различни гласови)

Blagoja MANEVSKI

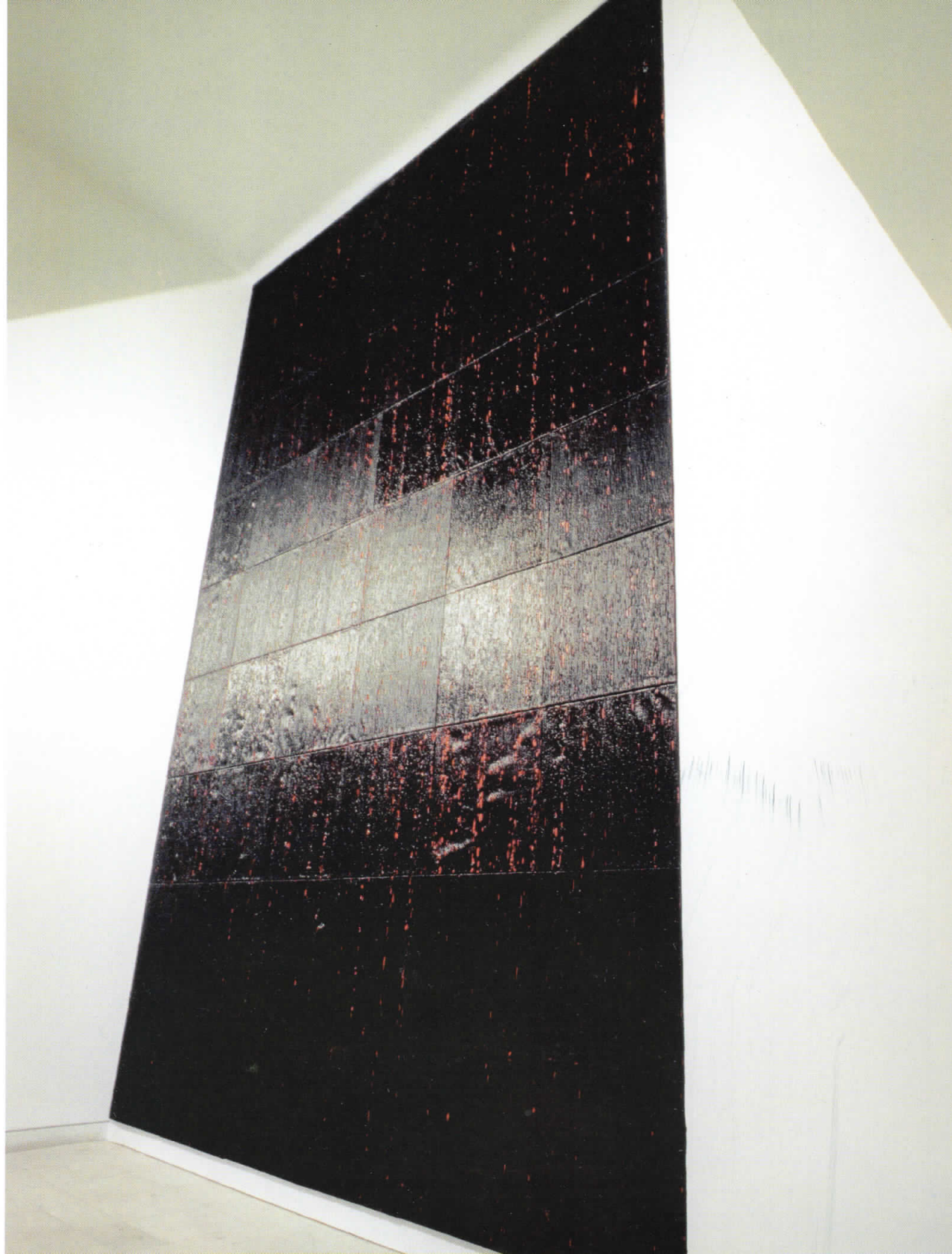
Logical Paintings (Different Rooms, Different Voices)

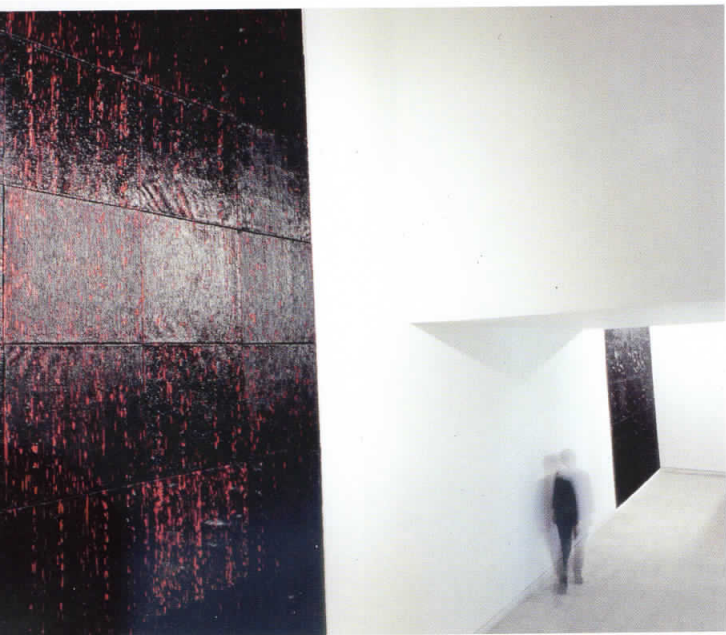
Музеј на современата уметност - Скопје

Museum of Contemporary Art - Skopje

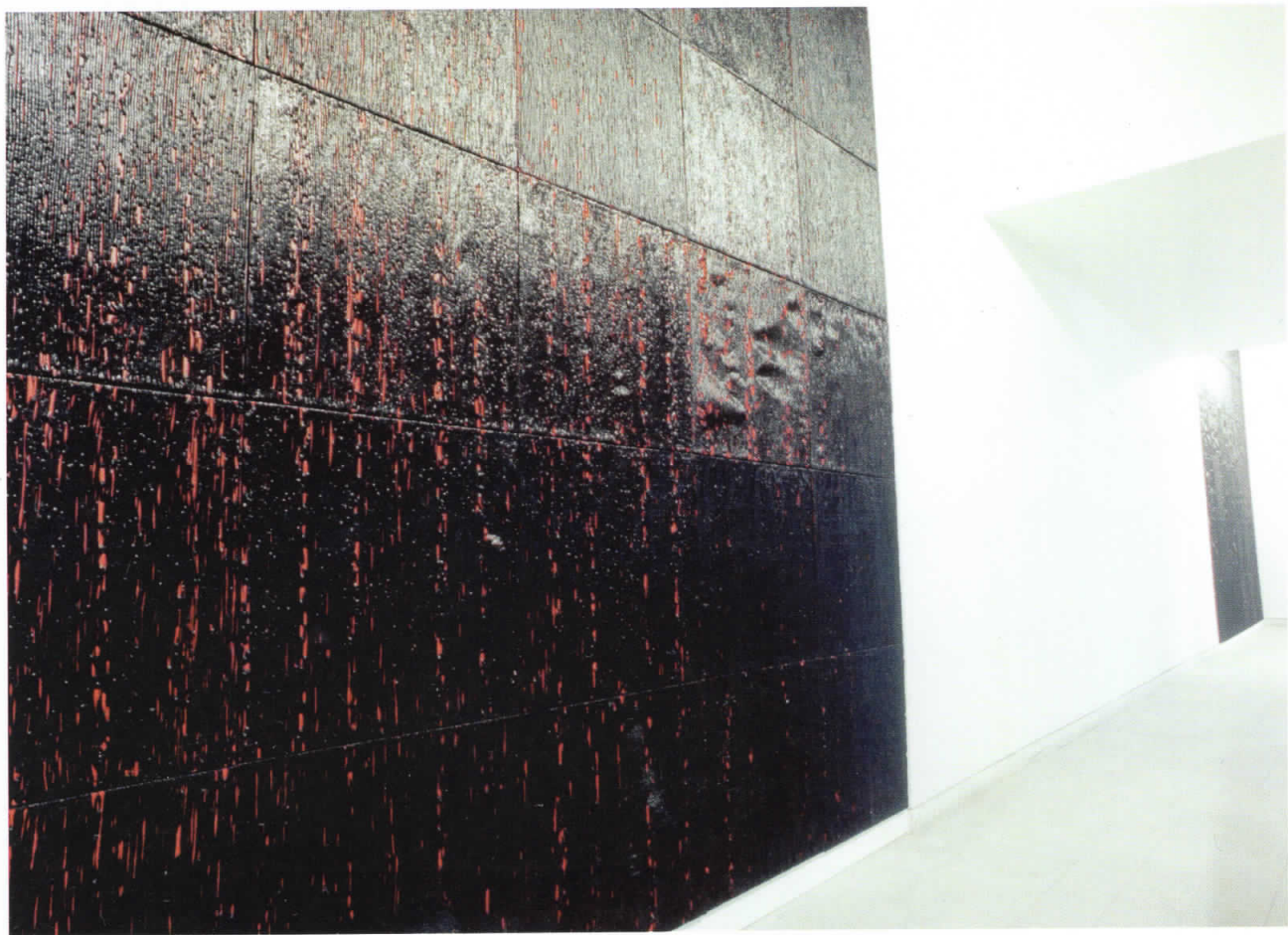
23. октомври - 20. ноември 2002

october 23. - november 20. 2002

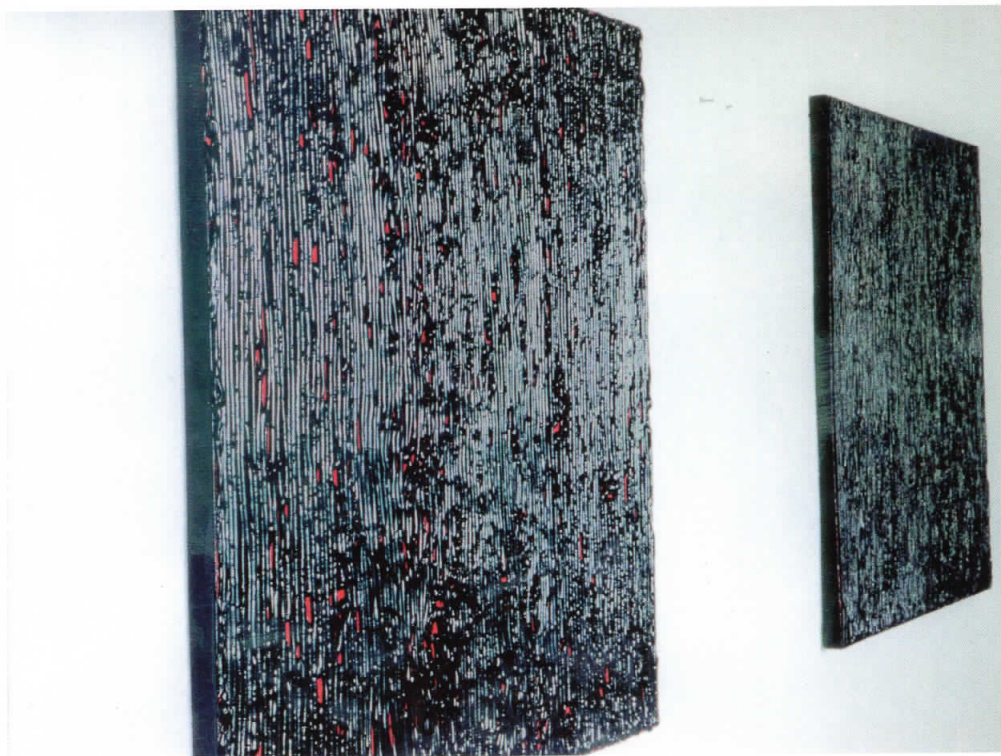

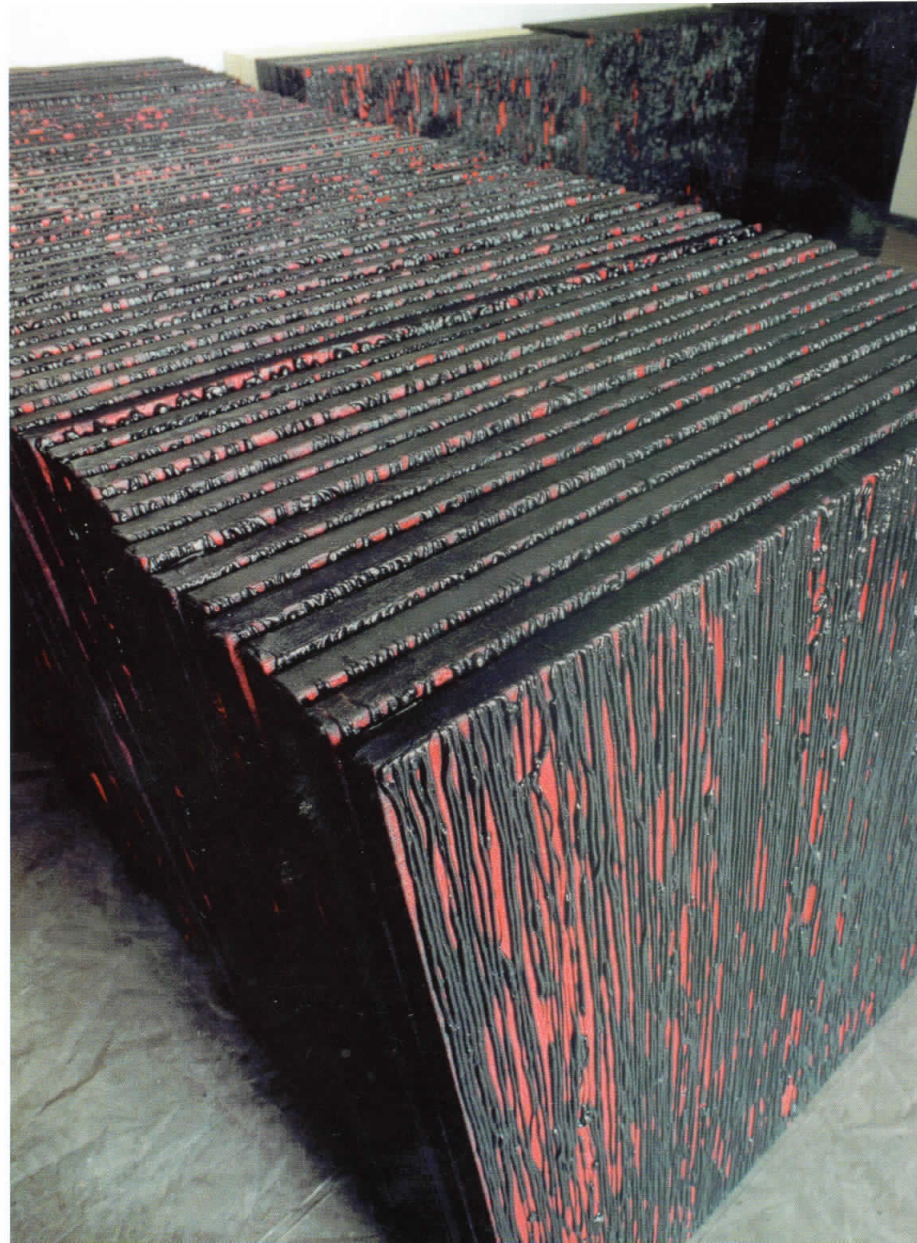

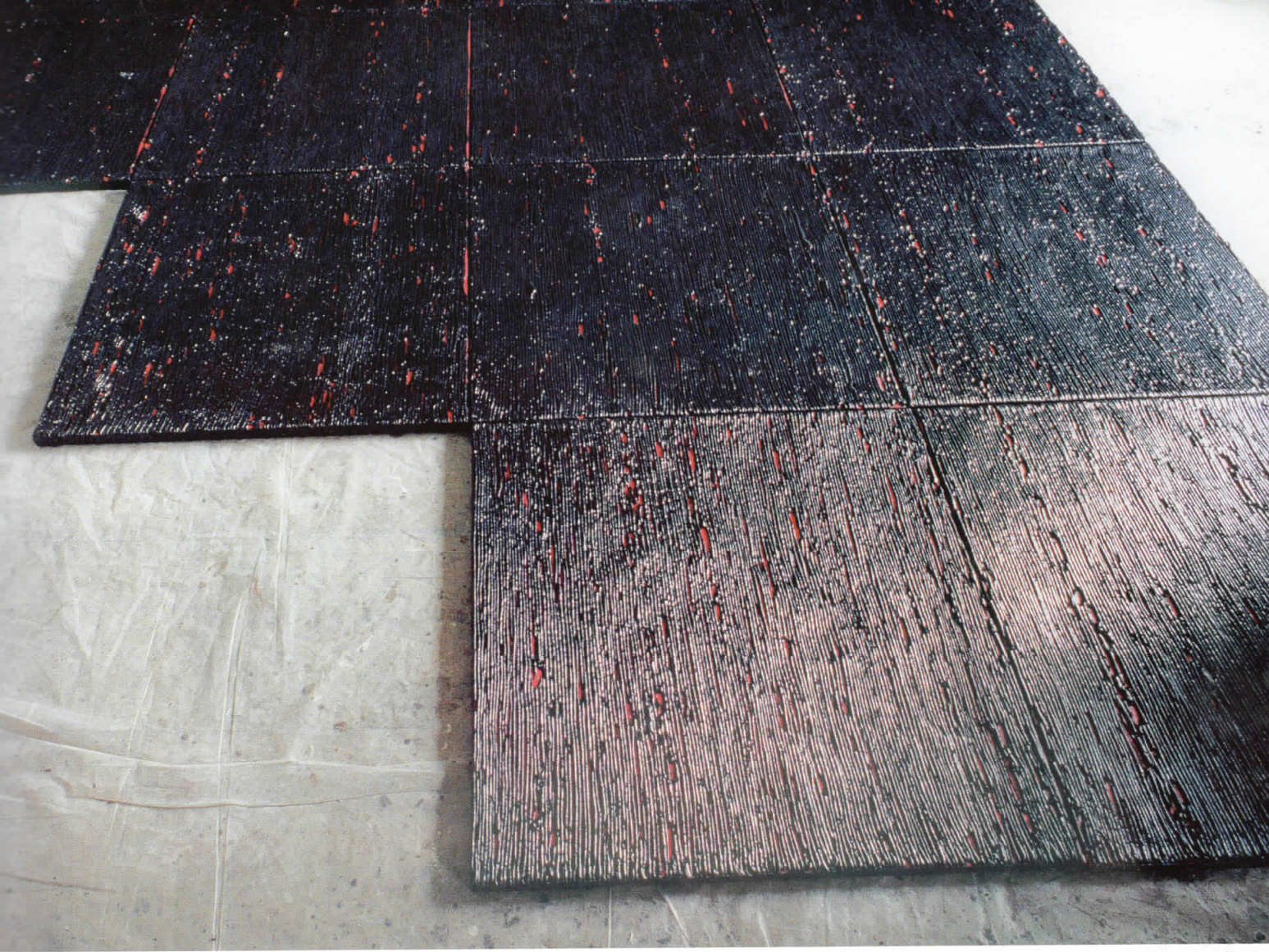

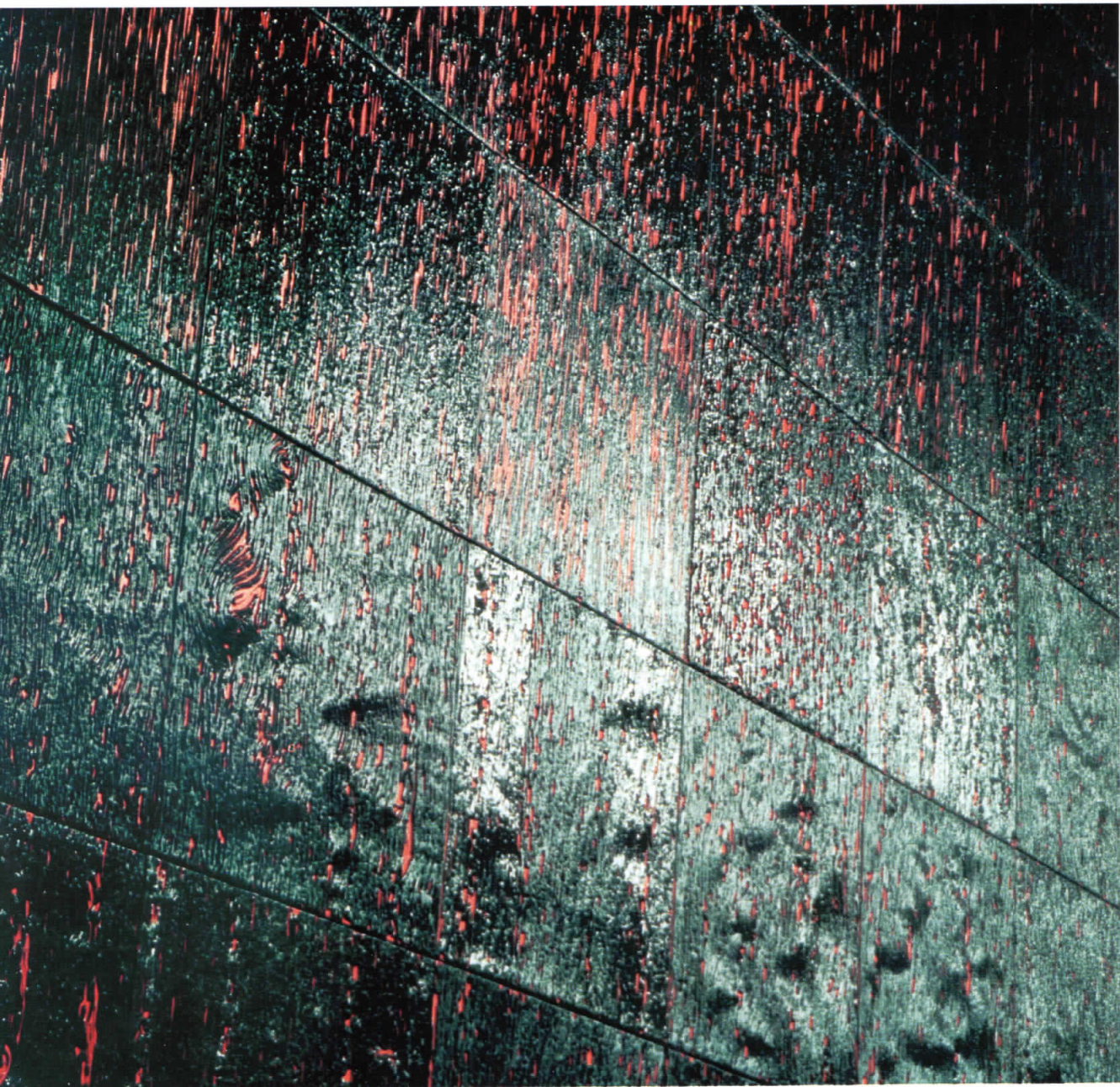

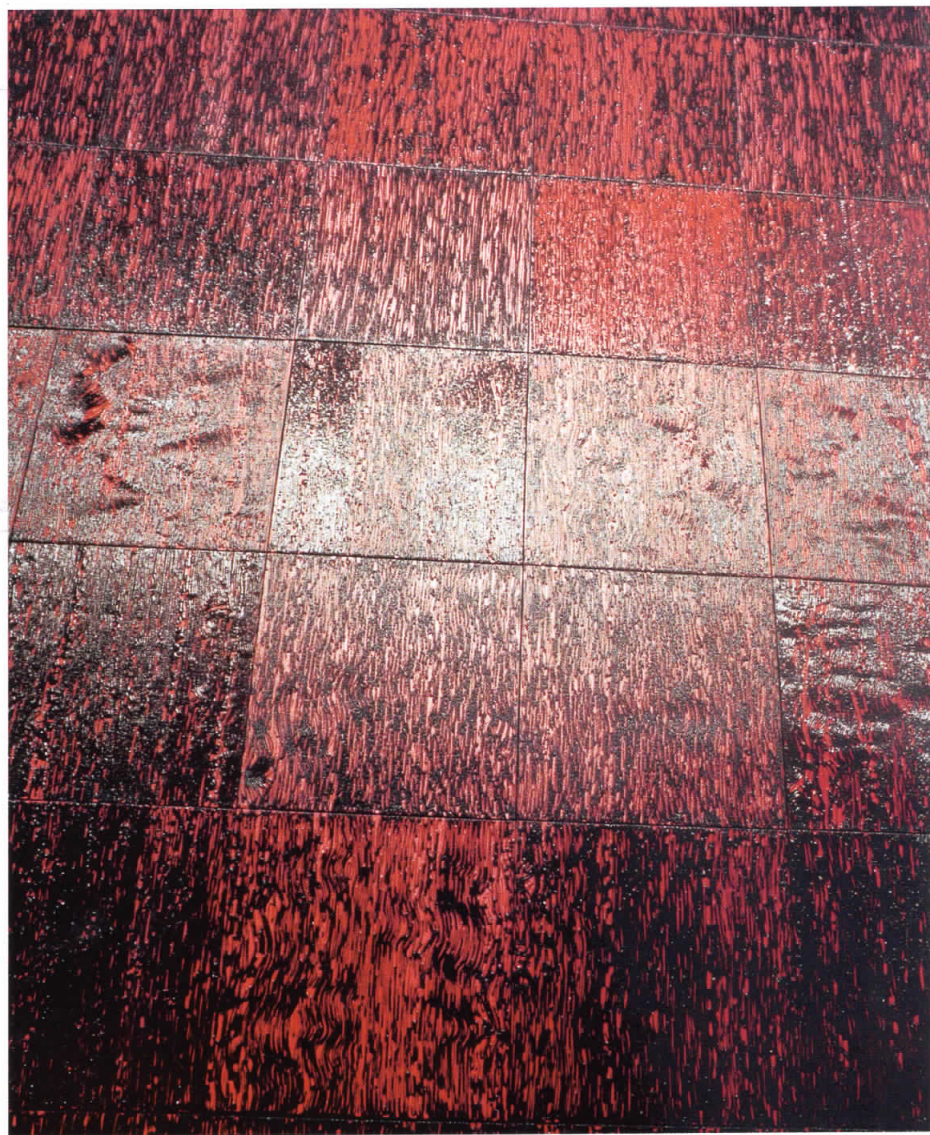

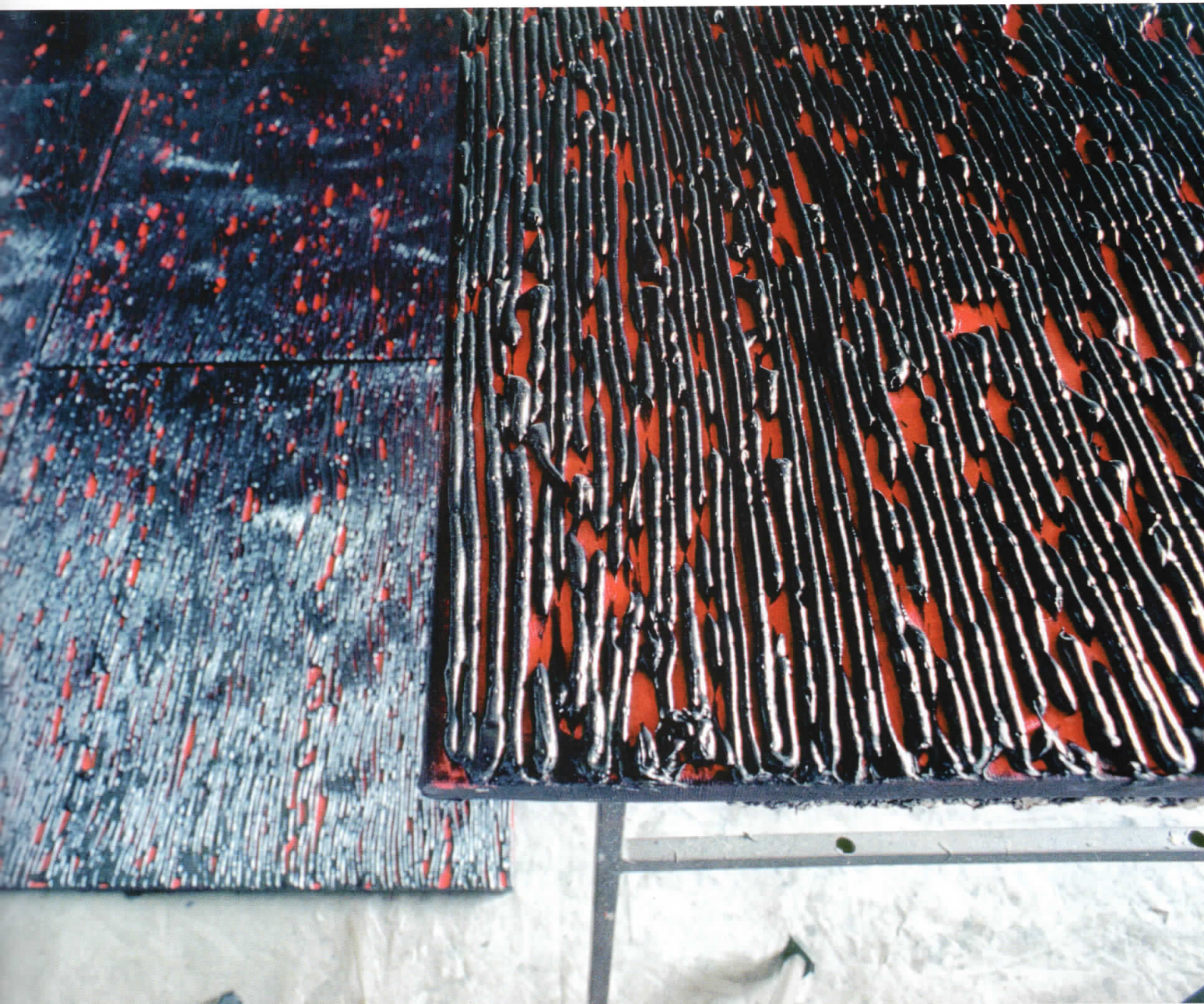

Лазо Плавеvски пишувајќи за состојбите во ликовната уметност кај нас последниве години (Замор, *Големојто стiакло*, Скопје, 2000/2001, бр.12/13) ќе забележи: "Она што можам да го почувствувам на изложбите кои се одржуваат во последниов период е недостаток на енергија вложен во нивната реализација. (...) Едноставно се редат голем број на непотребни изложби. Изложби за да им помине редот, да се отворат, да соберат луѓе на отворањето и да се забораваат." Овој впечаток на Плавеvски не е неоснован. Тој во многу нешта ја отсликува реалната состојба на нашето културно милје во кое изложбите како да ја изгубија "аурата" на предизвик, на настан. Во атмосфера на "замор" која совршено се вклопува во економијата на "катастрофата" во која живееме, изложбата *Логични слики (различни соби, различни гласови)* на Благоја Маневски, со сериозноста на ликовниот концепт и огромната енергија вложена во нејзината реализација (на оваа изложба тој работеше две години, 2001-2002.), е исклучок што заслужува целосен респект и внимание: тоа е изложба што нема да се заборава.

Нема други функции на сликата, туку да сведочи, верифицира, да преобразува некој начин на постојење во сликарството, ништо повеќе, а тоа е веќе една етика. (Катрин Миле)

Ако се погледне ретроспективно творештвото на Благоја Маневски, во период од речиси дваесет години, она што веднаш се забележува е ширината на неговиот уметнички интерес: сликарство, цртеж, фотографија, објект, инсталација, видео инсталација, амбиент. Но, и покрај овој широк дијапазон на интерес, Благоја Маневски е и остана, пред сè, сликар. Базичниот импулс за отвореноста на неговиот ликовен дискурс го наоѓаме токму во сликарство: како со самиот чин на сликање да се укинат и со тоа да се надминат конвенциите на медиумот. Овој проблем тој го постави уште во сликите од 1986-1987. Зоран Петровски, во текстот за каталогот на неговата самостојна изложба во Музејот на современата уметност во Скопје, 1987., ќе го нагласи токму овој аспект укажувајќи дека: "Таа (сликата) го принудува окото да се движи по нејзината површина и да следи една наизменична промена на различни 'кадри', откривајќи така дека сликата, всушност, е составена од повеќе различни слики. (...) Кон тоа, мобилноста на елементите дозволува сликата да го напушти својот вообичаен формат и да завземе разновидни облици, нагласувајќи го така својот карактер на објект." Истата оваа постапка ја наоѓаме и во сликите настанати 1989-1990. Меѓутоа овде, наместо плановите, "сликите во сликата" да ги исликува со различни ракописи (апстрактен експресионизам, енформел, монохромност), тој сега плановите ги исликува само со една боја, со црната. *Sponsus u Sponsa* (1990) е најдобар пример за тоа како сликата со сопствените средства ја укинува логиката на конвенционалната дефиниција на медиумот. Овде, просторот на сликата, и покрај тоа што е ограничен во рамките на дадените граници, сепак не се манифестира како компактна и самодоволна целина, целина која што би ја овозможила сигурноста на погледот. *Sponsus u Sponsa* е дело на споеви. Оттука и "парадоксот на презентацијата": од една страна делото се нуди како компактно и хомогено тело, а од друга

ги нагласува токму дисконтинуитетот и разликите. Овој начин на градење на сликата Благоја Маневски го практикува и во делата настанати во текот на 90-те години. Но, сега, "парадоксот на презентацијата" има за последица конкретна просторна ситуација, како во делта "Тоотака" (1995) и "Тоотака 2" (1995/1996). Со своите рабови "сликата" го одредува просторот на ѕидот, но и излегува од неговите рамки. Влегува во физичкиот просторот, во простор кој го поставува барањето полето на перцепцијата да се прошири и со искуството на движењето. Оттука, сосема беше логично ова "проширено поле на сликата" да го бара своето вистинско просторно определување: од "територијата" на сликата да се премине во "територијата" на просторот и со тоа да се постигне "снажна присутност во просторот". Тоа доведе до реализацијата на делото *Територија* во Музејот на град Скопје, 1997., дело за кое Лазо Плавеvски вели дека е истовремено и инсталација и амбиент и објект со елементи на акумулација.

Симултана многузвучност / Simultaneous Polyphony 1, 1986

Лоџични слики (различни соби, различни гласови) е дело што по отвореноста на своите ликовни манифестации ја следи логиката на *Територија*: истовремено се нуди и како слика и како инсталација и како архитектура и како амбиент. Ако во *Територија* Благоја Маневски употреби големо количество на природен материјал, огревно дрво, за да го прегради изложбениот салон на Музејот создавајќи на тој начин еден нов простор, една нова "територија", во *Лоџични слики (различни соби, различни гласови)* тој употреби голем број на слики, вкупно 108, со кои, користејќи ја постапката на монтажа, создаде две големи

вертикални "слики" или два "сида" (со височина 6 м. и 30 см. и широчина 4 м. и 20 см.) симетрично лоцирани лево и десно од челниот хоризонтален сид што се наоѓа во влезниот простор на големата изложбена сала на Музејот, преградувајќи ги на тој начин двата приоди кон неа. "Сидовите" се изградени од шест вертикални и девет хоризонтални редови (вертикалите се составени од девет слики, а хоризонталите од шест), односно, секој сид е изграден од 54 слики. Сликите имаат иста квадратна форма со димензии: 70см x 70см. Во нив е применет истиот метод на градење, односно принципот на повторување на постапката: на платно на кое прво е нанесена црвената како основа, со употреба на шприц се повлечени вертикални релјефни линии на црната боја. Повторувањето, и покрај тоа што овде функционира како принцип на композицијата, сепак не ја подразбира идентичноста на сликите, зашто повторувањето, кое значи и контролата на потегот, секогаш остава простор за отстапување.

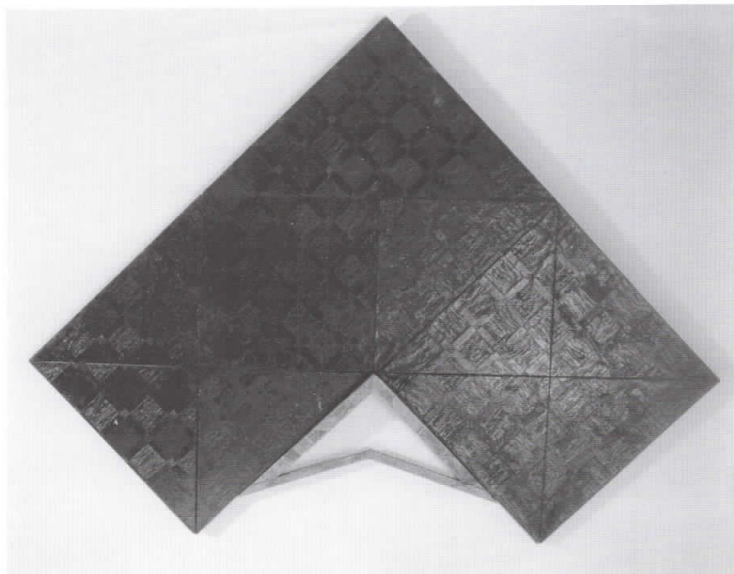
Овој начин на презентација секако е само еден од можните начини на контекстуализација на делото: зашто принципот на повторливоста нужно упатува и на процес кој може да се одвива и во други контексти на значења, на процес на различни комбинации што ќе овозможи и поинакви начини на читање и рецепција на делата. Еден од можните начини на презентација, можеби и најочекуваниот, е секако традиционалната постапка на поставување на сликите на сид, зашто сликата секогаш го подразбира сидот како сопствена позадина.

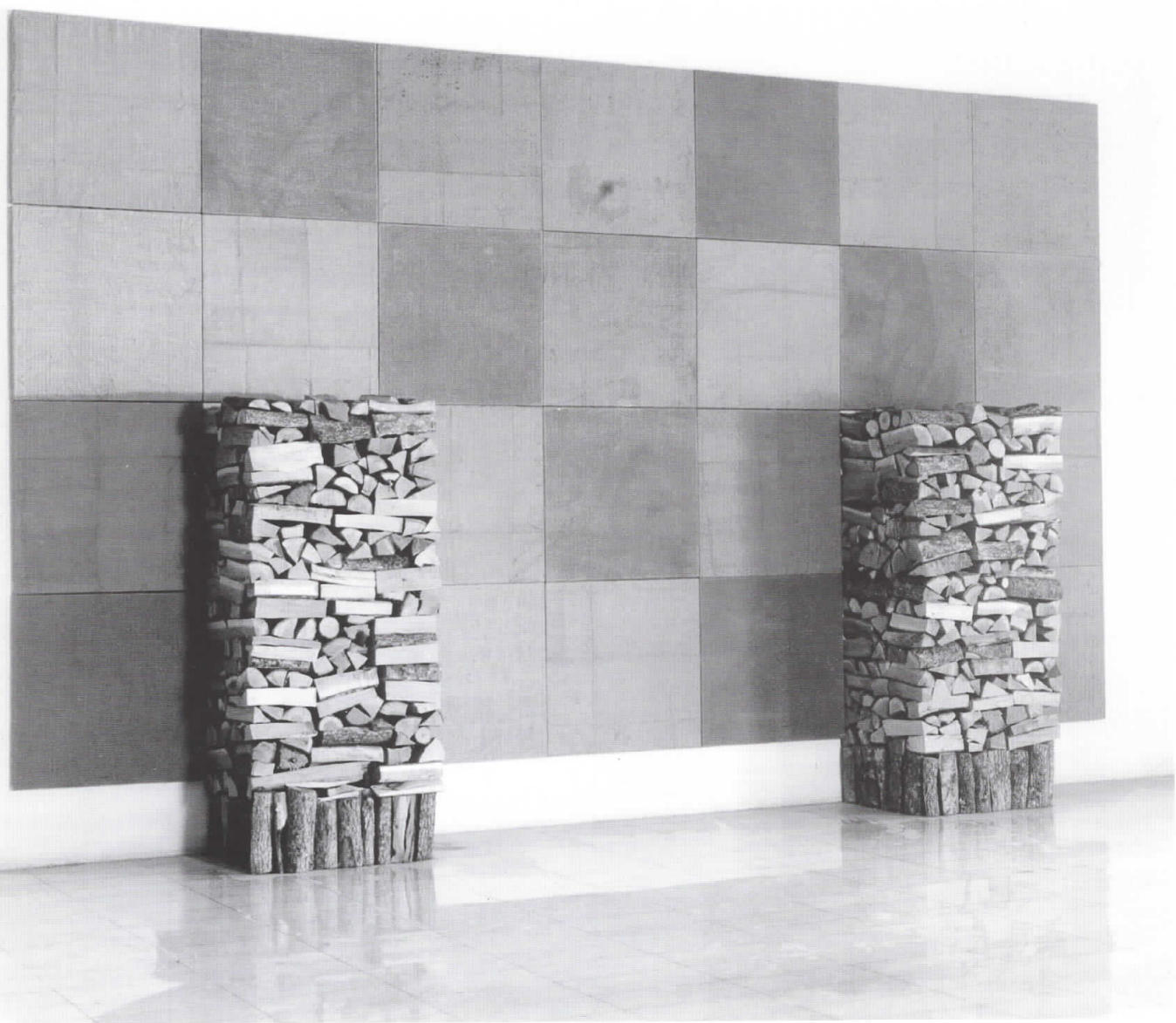
Меѓутоа, наместо сликите да ги постави на сид и со тоа да ја потенцира продуктивноста на знакот, неговата вредност на бесконечно множење, на една бесконечно отворена низа, со што би се постигнала многузначноста на неговото ткаење, Маневски применувајќи го концептот на конструкција и монтажа на сликите, оваа логика на множењето на знакот ја ограничи во прецизно архитектонско организирање на просторот. Сликите не ја следат површината на сидот, туку тие самите ја градат. Апстракцијата (идејата, или концептот за сликите) бидејќи овде функционира како архитектура на внатрешниот простор или како архитектура што поврзува, односно одделува два простора, со тоа ја укина својата основна претпоставка, а тоа е дистанцата на субјектот кон објектот. Ова за последица го има укинувањето на естетските и визуелните конвенции во полза на чувството на истовременоста, непосредноста и напнатоста. Наоѓајќи се сега пред надворешниот сид на големата изложбена сала (која сега функционира во своето отсуство), ние во исто време се наоѓаме пред внатрешниот сид на новиот простор. Во него, поради укинатата дистанца, набљудувачот е приморан да се соочи со близината на

делото кое вака поставено не "погодува" со својата присутност и монументалност. Погодени се нашите очекувања, нашите естетски и визуелни предрасуди во однос на сликарството. Кон ова придонесува и начинот на доживувањето на структурата на делото, на играта на оптичките ефекти на црвеното и црното, како и на ефектите на светлината и сенките. Овие оптички ефекти зависат од положбата и движењето на гледачот, при што светлината има значајна улога. Постигната е состојба на динамично набљудување во кое композицијата никогаш не е фиксна туку променлива, што од своја страна придонесува во создавањето на една нова "звучност" на просторот. Бојата која го дефинира просторот во исто време и го надминува: таа низ него се шири како звук кој ве допира со своите ритмови, степенувања, со интензитет на различните "гласови". Но и со тишината: со тишината на немерливоста на границите на преминот ... Во таа немерливост е содржана и неповторливоста на делото кое се манифестира не како дело што ќе трае туку како дело што ќе остане: како трага, како сеќавање.

Сеќавање дека сликарството, сè уште, ја има силата да проговори во свое име... и да не "погоди" ...

Со овој концепт на презентација Благоја Маневски како да сака на фрагментираното искуство, на ексцесот, на презаситеноста со релативизирачки и површни ставови што можат да се сретнат во сите подрачја, а особено во уметноста, да им ја спротивстави желбата за создавање на едно севкупно дело, како своевиден повик за некој претпоставен тоталитет. Тоталитет во кој смислата на постоењето во сликарството ќе го постигне своето вистинско значење: а тоа е веќе една етика.

Тоотака/Tootaka, 1995

Lazo Plavevski, writing on the situation of Macedonian art in recent years (“Fatigue”, *The Large Glass*, Skopje, 2000/2001, No. 12/13), makes the following comment: “What I can feel relative to the exhibitions that have been organized recently is lack of energy put into their realization (...) Simply many unnecessary exhibitions are organized one after another. Exhibitions just for their own sake, to be opened, to gather people at the opening, and then to be forgotten”. This impression of Plavevski is not unjustified. The impression gives rightly the true situation of the Macedonian culture milieu where exhibitions seem to have lost their “aura” of being a challenge, a culture event. In such climate of “fatigue” which is perfectly incorporated in the economy of “catastrophe” we are living in, the exhibitions titled *Logical Paintings (Different Rooms, Different Voices)* presented by artist Blagoja Manevski, with the seriousness of the artistic concept and its huge energy vested in its realization (Manevski has been preparing this exhibition for two years already, 2001-2002), is exception that deserves respect and attention: this is exhibition not to be forgotten.

Територија/ Territory, 1997

“The painting has no other functions, except to witness, to verify, to transform some manner of existence in the art of painting, nothing more; and it is already an ethics.” (Catherine Millet)

If we look in retrospective manner the opus of artist Blagoja Manevski, involving a period of almost twenty years, what is immediately noticed is the very wide range of his personal interest as artist: painting, drawing, photography, object, installation, video installation, and ambiance. In spite of such wide range of interest, Blagoja Manevski has remained, above all, a painter. The basic impulse for the openness of his own artistic discourse is found exactly in the field of painting: how to abolish and, thus, how to overcome the conventions of the media by the very act of painting. Manevski has raised this issue even in his paintings dating from the 1986-1987 period. Zoran Petrovski, in his text for the catalogue of the individual exhibition of Manevski organized in the Museum of Contemporary Art in Skopje in 1987, underlined this very aspect, by pointing out: “It (the painting) makes the eye wander throughout its surface and follow an alternating change of diverse ‘shots’, revealing thus that the painting, actually, is composed of several, different paintings. (...) In this regard, the mobility of the elements allows the painting to leave its own usual format and to take different shapes, underlining thus its character of an object.” One can also find such procedure in paintings that Manevski produced in the 1989-1990 period. However, here, instead of painting out the planes, “the paintings in the painting,” by using diverse art handwritings (abstract expressionism, art informel, monochrome), Manevski now painted out the planes only with one color, the black one. *Sponsus and Sponsa* (1990) is a very good example how a painting, by its own means, abolishes the logic of the conventional definition of the medium. Here, the area of the painting, in spite of being limited within the given borders, is not still manifested as

compact and self-sufficient whole, a whole that would enable the security of the seen. *Sponsus and Sponsa* is an artwork of compounds. Hence comes also “the paradox of presentation”: it is offered as a compact and homogenous body on the one hand, but it stresses the very differences and discontinuity on the other. Blagoja Manevski practiced such manner of constructing the painting also in the works he produced during the 90’s. In the 90’s, “the paradox of presentation” then had as a consequence a concrete space situation, like in the works *Tootaka* (1995) and *Tootaka 2* (1995/1996). By its edges, “the painting” defines the space of the wall, but also it comes out of its frames. It enters the physical space, in a space that sets forth the requirement that the field of perception be expanded also with the experience of movement. Hence, it was very logical for “this expanded field of the painting” to seek for its true, spatial objectification: from “the territory” of the painting to cross into “the territory” of the space, thus achieving “strong presence in the space.” This led to the realization of the work titled *Territory* (1997) in the Museum of the City of Skopje, a work that Lazo Plavevski called at the same time installation, ambiance, and object with elements of accumulation.

Logical Paintings (Different Rooms, Different Voices) is work of art that with the openness of its own artistic manifestations follows the logic of the previous *Territory*: it is offered, at the same time, as painting, as installation, as architecture, and as ambiance. If in *Territory* Blagoja Manevski used huge quantity of natural material, firewood, in order to partition the exhibition hall of the Museum of the City of Skopje, creating so a new space, a new “territory”, in *Logical Paintings (Different Rooms, Different Voices)* he made use of huge number of paintings (108 in total), by which, using the montage procedure, he produced two huge, vertical “paintings”, or two “walls”, whose height is about 6 meters, symmetrically located on the left and on the right from the head horizontal wall that is located in the entrance part of the huge exhibition hall of the Museum of Contemporary Art in Skopje, thus partitioning the two approaches leading to it. “The walls” are built of 6 vertical and 9 horizontal rows (the verticals are composed of 9 paintings, while the horizontals are composed of 6), that is, each wall is constructed out of 54 paintings. The paintings have the same square form, with dimensions: 70 cm x 70 cm. The same method of construction is applied in them, that is, the principle of procedure repetition: on a canvas on which the red color is put as basis, by use of syringe, vertical relief lines of the black color are drawn out. This repetition, in spite of the fact that it functions here as principle of the composition, still does not imply the identicalness of the pictures, because repetition, which also implies control of the stroke, leaves always space for retreating.

Such manner of presentation certainly is just one of the possible manners of conceptualization of the artwork: because the principle of repetition necessitates also a process that can take place also in other contexts of meanings, a process of different combinations that will enable also other ways of reading the works. One of the possible ways of presentation, perhaps the most expected one, is certainly the traditional procedure of placing the paintings on a wall, because a painting always implies a wall as its background. However, instead of placing the paintings on a wall and thus underlining the productiveness of the sign, its value of endless multiplication, of an endlessly open sequence, thus achieving the multiplex significance of its weaving, Manevski, now applying the concept of construction and montage of the paintings, limits this logic of multiplication of the sign in accurate, architectural organizing of space. The paintings do not follow the surface of the wall; rather they construct it themselves. The abstraction (the notion, or the concept, of the paintings), due to the fact that it functions here as architecture of the interior space or as architecture that brings together, that is, partitions two spaces, by this has abolished its own basic presumption, that is, the distance of the subject vis-à-vis the object. The consequence of this is abolition of the aesthetic and visual conventions in favor of the sensation of simultaneity, immediateness, and tension. Finding now ourselves before the external wall of the huge exhibition hall (that functions in its absence), at the same time we find ourselves before the internal wall of the newly erected space. In this space, due to elimination of distance, the viewer is forced to face the vicinity of the work, which placed in such manner “strikes” us with its very presence and monumentality. Our expectations, our aesthetic and visual prejudices about painting are struck. This is further added also by the manner of experiencing the structure of the work, of the play of the optical effects of the red and black color, as well as the effects of light and shadows. These optical illusions depend on the position and the movement of the viewer, whereby light plays huge role. There is achievement of situation of dynamic observation, where the composition is never fixed, rather it is changeable. This, in turn, further adds to creating a new “tonality” of the space. The color defining the space at the same time also surpasses this space: the color spread throughout the space as a tone that touches you with its rhythms, gradations, with the intensity of different “voices.” And also with the silence: with the silence of the immeasurability of the borders of the crossing... This immeasurability contains also the impossibility of repetition of the work that is manifested not as an artwork that will last, rather as an artwork that will remain as trace, as remembering.

Remembering that painting still has the power to speak on its own behalf... and to “strike” us...

With such concept of presentation, it seems Blagoja Manevski wants to put the desire to produce a comprehensive work of art opposite the fragmentary experience, the excess, the overindulgence in relative and superficial attitudes that can be seen in all fields, and especially in the field of art; this being a unique call for a presumed totality where the very logic of existing in the field of painting will reach out for the fullness of its meaning: and it is already an ethics.

БЛАГОЈА МАНЕВСКИ

Роден во Скопје 1957. Дипломирал на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, 1986. Работи како професор на Факултетот за ликовни уметности во Скопје.

Адреса: Георги Димитров 21-4/18, 1000 Скопје

Тел: ++389 2 773 532

Самостојни изложби

- 1985 -Охрид, Дом на културата "Григор Прличев"; Велес, Уметнички салон;
Штип, Дом на културата "Ацо Шопов", *Експресија во слика* (со Јован Шумковски и Славчо Соколовски)
- 1987 -Скопје, Музеј на современата уметност
-Куманово, Уметничка галерија
- 1988 -Белград, Galerija Studentskog kulturnog centra (со Драган Петковиќ и Јован Шумковски)
- 1995 -Скопје, Уметничка галерија
- 1997 -Скопје, Музеј на град Скопје, *Теријорија*
- 2002 -Скопје, Музеј на современата уметност, *Логични слики (различни соби, различни гласови)*

Групни изложби (избор)

- 1983 -Белград, Галерија Студентског града, 2. Биенале на југословенски црџеж
- 1985 -Карловац, Задар, Ниш, Белград, 4. Биенале на југословенски акварел
-Скопје, Галерија "25 Мај", *Изложба на млади ликовни творци*
- 1986 -Сараево, Југословенска културна манифестација *Заедно*
-Ивањица, Културни центар, 19. изложба на учесниците на *Прваџа југословенска колонија на млади*
-Скопје, Дом на ЈНА, *Во пресреџ на младосџа*
-Скопје, Галерија "25 Мај", *Сосџојба 1986*
- 1987 -Сараево, Skenderџа, *Југословенска докуменџа '87*
-Риека, Moderna galerija, 14. Биенале на млади
-Скопје, Музеј на современата уметност, 1. Биенале на млади
-Сомбор, Galerija "Likovna jesen", 9. Триенале на југословенски современ црџеж
- 1988 -Скопје, Дом на младите "25 Мај", *Црџеж..Црџеж-Објекџи, Ликовен круџ 25*
-Скопје, Музеј на Македонија, *Умеџнички салон на младиџе*
-Скопје, Уметничка галерија, *Македонскаџа ликовна умеџносџи во Умеџничкаџа галерија 1948-1988*

- 1989 -Херцег Нови, Galerija Josip Vero Benkovic, *22. херцеџновски зимски салон*
 -Риека, Moderna galerija, *Blagoja Manevski, Jovan Šumkovski, Dragan Petković, Stanko Pavleski, Margarita Kiselička-Kalajdzieva*
 -Риека, Moderna galerija, *15. Биенале на млади*
 -Сараево, Skenderija, *Јуџословенска докуменџа '89*
 -Скопје, Музеј на современата уметност, *2. Биенале на млади*
- 1990 -Панчево, Centar za kulturu "Olga Petrov", *Нови движења во македонскајџа ликовна умејџносџи*
 -Загреб, Umjetnicki paviljon, *25. Салон на убавиџте умејџносџи*
 -Пореч, Galerija "Istarska sabornica", *30-џао анале*
 -Чачак, Umetnicka galerija Nadežda Petrović, *Меморијал на Надежда Петџровиќ*
- 1991 -Загреб, Kabinet grafičke umjetnosti "JAZU", *Загребска изложба на југословенски цртеж*
 -Скопје, Музеј на современата уметност, *3. Биенале на млади*
 -Скопје, Музеј на современата уметност, *Нова џосџојана џосџавка на МСУ*
 -Софија, Художествена галерија при МФ- Св.Св. Кирл и Методиј, *Современа умејџносџи од Македонија*
 -Вашингтон, The New Literature Art Salon "Pastarea", *Изложба на црџеж*
- 1992 -Скопје, Музеј на современата уметност, *Аџсџиракџиноџо сликарсџиво во Македонија 1960-1990*
 -Скопје, Музеј на современата уметност, *14 македонски умејџници во 80-џе*
- 1994 -Скопје, Музеј на современата уметност, *Аџџолоџија на македонскајџа ликовна умејџносџи 1894-1994*
 -Скопје, Културен центар "Мала станица", *Куџија со слики (Прва годишна изложба на Сорос Центарот за современи уметности, Скопје)*
- 1995 -Париз, Spadem-Parvi, *12 современи македонски сликари во Париз*
 -Скопје, Музеј на современата уметност, *9 1/2 : Нова македонска умејџносџи*
 -Скопје, Уметничка галерија, *12 современи македонски сликари во Париз*
- 1996 -Рим, Pallazo Ruspoli, *Асџекџи на современајџа македонска умејџносџи*
 -Подгорица, Galerija "Dvorac Petrović" *Centra savremene umjetnosti*
 -Срне Горе, *Асџекџи на современајџа македонска умејџносџи*
 -Горњи Милановац, Музеј Таковског рудничког краја, *4. Меџународно биенале на минијаџура*
 -Нови Сад, Галерија САНУ, *Балкан арт '96*
 -Скопје, Уметничка галерија, *Медијеранскиоџи конџексџи на македонскоџо сликарсџиво и џаџисерија*
 -Њу Јорк, Палата на ОН, *Македонска недела на младџџе и кулџурајџа*
- 1997 -Љубљана, Mestna galerija, *Асџекџи на современајџа македонска умејџносџи*
 -Загреб, Klovićevi dvori, Muzejsko galeriski centar, *Асџекџи на современајџа македонска умејџносџи*
 -Лондон, River Side Studio, *Асџекџи на современајџа македонска умејџносџи*
 -Истанбул, Deniz Muzesi Sergi Salonum, *Besiktas, Средба во умејџносџа*

- 1998 -Минхен, Bayerische Landesbank Galerie, *Зрачења-Реценција македонска ликовна уметности*
 -Белград, Pavilion Veljković, *Зрачења-Реценција македонска ликовна уметности*
 -Скопје, Музеј на современата уметност, *Зрачења-Реценција македонска ликовна уметности*
 -Битола, Уметничка галерија, *Експозиција на кадарите-Нова македонска фотографија*
- 2000 -Токио, The Japan Foundation Forum , *Зрачења- Современа македонска уметности*
 -Скопје, Уметничка галерија, *Национална поставка*
 -Скопје, Музеј на современата уметност, *Преобразби, Модалитетите на македонското модерно и современо сликарство*
- 2002 -Скопје, Музеј на современата уметност, *Опасни врски, После 85-уметностиа на нашето време*
 -Охрид, Уранија, *Куќата на Робевци, Опасни врски, После 85-уметностиа на нашето време*
 -Париз, *Есенски салон*

Награди

- 1985 -Скопје, награда за сликарство на изложбата на млади ликовни творци
- 1986 -Скопје, годишна награда за најдобар студент на Факултетот за ликовни уметности
 - Ивањица, награда на XIX изложба на учесниците на првата југословенска ликовна колонија на млади "Ивањица '86"
- 1987 -Скопје, Награда на Музејот на современата уметност на изложбата 1.Биенале на млади
- 1989 -Скопје, Награда на Музејот на современата уметност на изложбата ДЛУМ-цртеж '89
- 1994 -Скопје, Награда на Уметничката галерија "Скопје" на изложбата ДЛУМ-цртеж '94
- 1994/5-Скопје, Награда на Сорос Центарот за современи уметности на првата годишна изложба *Куќија со слики*

BLAGOJA MANEVSKI

Born in Skopje 1957. Graduated from the Faculty of Fine Arts in Skopje in 1986. Member of DLUM (Association of Macedonian Artists) since 1986.

Works as a professor in the Faculty of Fine Arts in Skopje.

Address: Georgi Dimitrov 21-4/18, 1000 Skopje, Republic of Macedonia

Tel: ++389 2 773 532

Solo exhibitions

1985 -Ohrid, Cultural House "Grigor Prličev"; Veles, Art Salon;

Štip, Cultural House "Aco Šopov", *Expression in the painting* (with Jovan Šumkovski and Slavčo Sokolovski)

1987 -Skopje, Museum of Contemporary Art

-Kumanovo, Art Gallery

1988 -Belgrad, Gallery SKC (with Dragan Petković and Jovan Šumkovski)

1995 -Skopje, Art Gallery

1997 -Skopje, Museum of the City of Skopje, *Territory*

2002 -Skopje, Museum of Contemporary Art, *Logical Paintings (Different Rooms, Different Voices)*

Group exhibitions

From 1986 participates in many group exhibitions of Macedonian artists in the country and abroad (Yugoslavia, Bosnia, Croatia, Slovenia, Germany, France, Italy, England, USA, Japan, Turkey, Bulgaria), and in many Yugoslav exhibitions: Sarajevo (Dokumenta), 1987,1989; Zagreb (Yugoslav Drawing), 1991; Rijeka (Youth Biennial), 1987,1989; Novi Sad (Balkan Art), 1996.

Winner of the Award of the Museum of Contemporary Art, Skopje, at the Youth Biennial, 1987; the Award of the Soros Center for Contemporary Arts, Skopje, at the Image Box, 1994/95 and others.

Одбрана библиографија
Selected Bibliography

- 1985
Вилиќ, Небојша. *Експресија во слика*, изд. Дом на културата "Григор Прличев", Охрид, 1985 (cat.exh.)
Вилиќ, Небојша. *Експресија во сликата, Студенски збор*, Скопје, 29.10. 1985, 977, 11
- 1986
Вилиќ, Небојша. *Во пресреќа на младоста*, изд. Дом на ЈНА, Скопје, 1986 (cat.exh.)
Вилиќ, Небојша. *Состојба 1986.*, изд. Дом на младите "25 Мај", Скопје, 1986 (cat.exh.)
- 1987
Величковски, Владимир. Стилски сродни остварувања, *Нова Македонија*, Скопје, 7.11.1987, 14654, 7
Veličkovski, Vladimir. Nerv mladih, *Oko*, Zagreb, 24.09.1987, 405, 25
Ѓуровска, С(офија). Личен универзум, *Нова Македонија*, Скопје, 4.11.1987, 14651, 8
М.С. Благоја Маневски, *Млад борец*, Скопје, 16.11.1987, 1546, 38
Петровски, Зоран. *Благоја Маневски*, изд. Музеј на современата уметност, Скопје, 1987 (cat.exh.)
Саздова, В(инка). Слики на спротивности, *Вечер*, Скопје, 27.10.1987, 7544, 14
- 1988
Despotović, Jovan. Petković, Šumkovski, Manevski, *Moment*, Beograd, 1988, 11/12, 69
Petrovski, Zoran. *Dragan Petković, Jovan Šumkovski, Blagoja Manevski*, изд. Galerija Studentskog kulturnog centra, Beograd, 1988 (cat.exh.)
Продановиќ, Милета. Нормално сликарство, *Књижевне новине*, Београд, 1.04.1988
- 1989
Valušek, Berislav. *Blagoja Manevski, Jovan Šumkovski, Dragan Petković, Stanko Pavleski, Margarita Kiselička-Kalajdzieva*, изд. Музеј на современата уметност, Скопје, 1989 (cat.exh.)
Petrovski, Zoran. *Blagoja Manevski, Jovan Šumkovski, Dragan Petković, Stanko Pavleski, Margarita Kiselička-Kalajdzieva*, изд. Музеј на современата уметност, Скопје, 1989 (cat.exh.)
- 1990
Veličkovski, Vladimir. *Nova kretanja u makedonskoj likovnoj umetnosti*, изд. Savremena galerija Centra za kulturu "Olga Petrov", Račevo, 1990 (cat.exh.)
Величковски, Владимир. Поглед на новите движења во македонската ликовна уметност, *Современост*, Скопје, 1990, 3-4, 83-88
Vilič, Nebojša. Aspekti recentne makedonske umetnosti, *Moment*, Beograd, 1990, 17, 24-27
- 1994
Вилиќ, Небојша. *States of changes? Постмодернизмот и уметноста на осумдесеттите*, изд. Феникс, Скопје, 1994, стр.165,187,191-193,203,204,205,207
PETKOVSKI, Boris. The Development of Creative Identity: Macedonian Visual Arts in the Eighties(1981-1990), *Macedonian review* Скопје, 1994, 1, 74(63-79)
- 1995
Ѓуровска, С(офија). Изложба на Благоја Маневски, *Нова Македонија*, Скопје, 14.12.1995, 17565, 9
Димитровски, Валентино. Антологија на македонската ликовна уметност и Кутија со слики. *Културен живот*, Скопје, 1995, 1-2, 16-19
Иванов, Бојан. *Благоја Маневски*, изд. Уметничка галерија, Скопје, 1995 (cat. exh.)
Милевска, Сузана. Избегнување на референцијалноста, *Вечер*, Скопје, 20.12.1995, 11

Неделковска, Лилјана. Sponsus и Sponsa: Благоја Маневски. *Големојто сѝакло*, Скопје, 1995, 2, 46-48
Petrovski, Zoran. Благоја Manevski, во: 12 *peintres contemporains macedoniens á Paris*, изд. Македонска секција на АИСА, Скопје, 1995 (cat.exh); исто: Petrovski, Zoran. Благоја Manevski, во: *Aspects of the Current Macedonian Art*, изд. Македонска секција на АИСА, Скопје, 1996 (cat.exh)

Petkovski, Boris. 12 *peintres contemporains macedoniens á Paris*, изд. Македонска секција на АИСА, Скопје, 1995 (cat.exh); исто: Petkovski, Boris. *Aspects of the Current Macedonian Art*, изд. Македонска секција на АИСА, Скопје, 1996 (cat.exh)
Петковски, Борис. Духовна суштина на епохата, *Нова Македонија*, Скопје, 26.06.1995, 17395, 11

1996

Благоја Маневски. *Нова Македонија*, Скопје, 10.01.1996, 11

Бочварова, Марика. Благоја Маневски, *Големојто сѝакло*, Скопје, 1996, 3, 69

Вилиќ, Небојша. Мулта-Мултум (нон мулта, сед мултум), *Кулѝурен живојѝ*, Скопје, 1996, 1, 25-29

Димитровски, Валентино. Аспекти на актуелната уметничка "сцена", *Големојто сѝакло*, Скопје, 1996, 4, 4-8

Ivanov, Vojan. Благоја Manevski. Of Shapes and Structures, Once More. *Quarterly*, Budapest, 1996, 1, 24-25

Никчевиќ, Наташа. Шапат сањарија југа, *Побједа*, Подгорица, 17.08.1996 (исто):

Никчевиќ, Наташа. Шепот на мечтаењата на југот, *Нова Македонија*, Скопје, 4.09.1996, 17824, 13

1997

Величковски, Владимир. Нови настојувања, во: *Геомејѝризмoјѝ и современајѝа македонска уметносѝѝ*, изд. Епоха, Скопје, 1997, стр.155, 161, 167-169,171, 210

Величковски, Владимир. *Длум - 50 ѝодини*, изд. Друштво на ликовните уметници на Македонија, 1997, стр.96

Вилиќ, Небојша. *Dossier 1994-1997*, изд., Horizons Unlimited Ltd. Скопје, 1997, стр. 11-13, 39

Вилиќ, Небојша. Кон "уметноста со релација" на "Крајот на векот", Македонски состојби: 1985-1997, *Големојто сѝакло*, Скопје, 1997, 6, 17 (16-20)

Ѓ(уровска), С(офија). Уметноста е опсесија, *Нова Македонија*, Скопје, 14.03.1997, 18013, 11

Л(озаноски), З(лате). Изложба-инсталација "Територија" од Благоја Маневски, *Дневник*, Скопје, 4.03.1997, 288, 9

Неделковска, Лилјана. Благоја Маневски, *Големојто сѝакло*, Скопје, 1997, 5, 66

Плаевски, Лазо. *Блаѝоја Маневски, Теријѝорија*, изд. Музеј на град Скопје, Скопје, 1997(cat. exh.)

1998

Abadzieva, Sonja. *Radiations, Recent Macedonian Fine Art*, изд. Музеј на современата уметност, Скопје, 1998 (cat.exh)

Деспотовиќ, Јован. Зрачења на македонските уметници, Разновидни креативни енергии, *Големојто сѝакло*, Скопје, 1998, 7/8, 109-110 (108-111)

Петковски, Борис. *Медијѝеранскиојѝ конѝексѝѝ на македонскојѝо сликарсѝѝво и ѝѝајѝисерија*, изд. Македонска академија на науките и уметностите, Скопје, 1998, стр.47

1999

Plavevski, Lazo. Territory (1997), во: *Few Candies for Venice* (edited by Nebojsa Vilic), изд. Laurens Coster, Skopje, 1999

2000

Абаѝиева, Соња. *Преобразби, Модалијѝејѝѝ на македонскојѝо модерно и современо сликарсѝѝво*, изд. Музеј на современата уметност, Скопје, 2000, стр.16, 31,32,66 (cat.exh.)

2001

Петковски, Борис. *Сѝѝудиѝ за современајѝа македонска уметносѝѝ*, изд. Македонска цивилизација, Скопје, 2001, стр.66, 90,167,192,193,215

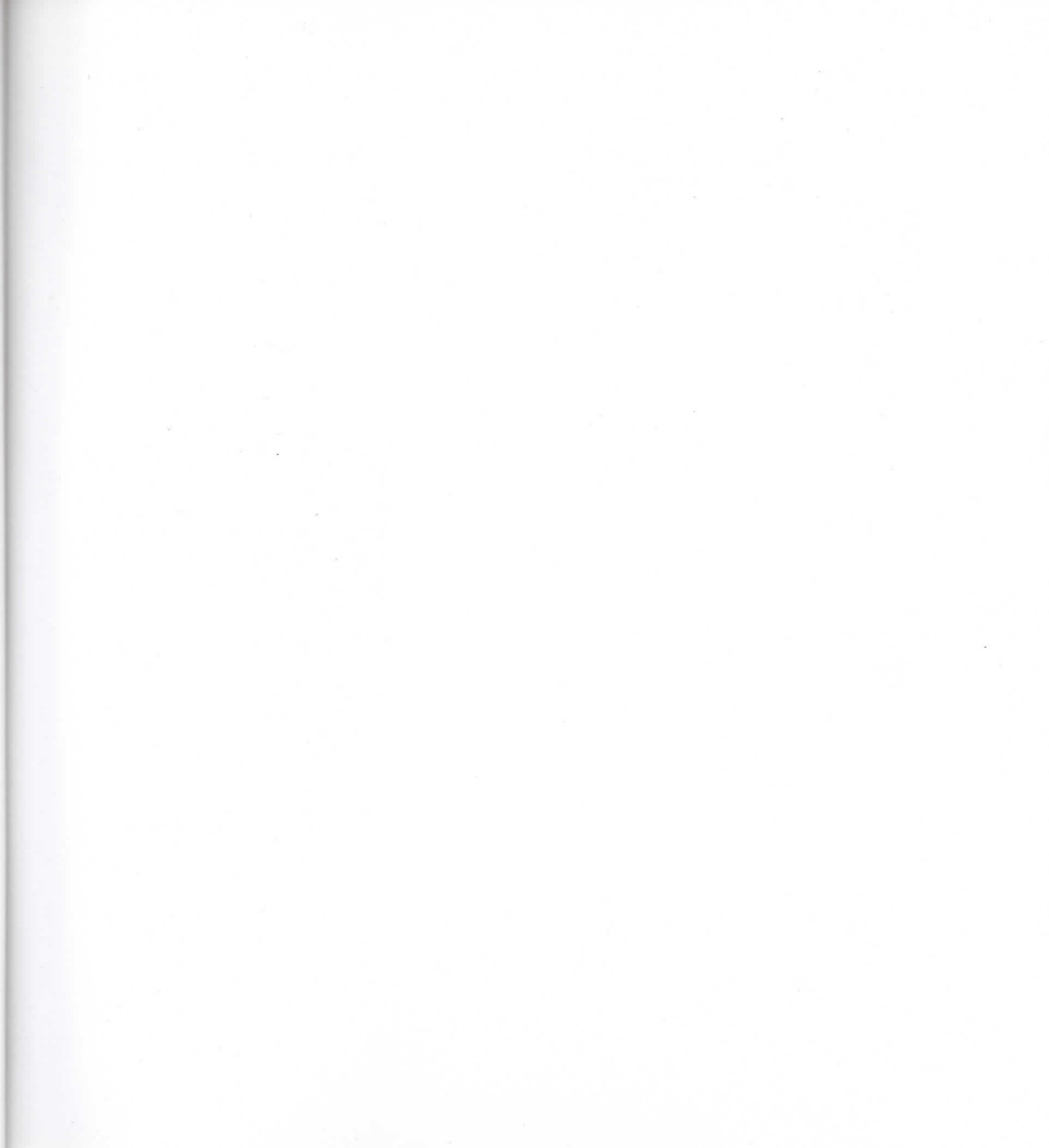
2002

Неделковска, Лилјана. *Ојѝасни врски, После 85-уметносѝѝа на нашејѝо време*, изд. Музеј на современата уметност, Скопје, 2002 (cat.exh.)

Издавач: Музеј на современата уметност, Скопје
Одговорен уредник: Емил Алексиев
Организација на изложбата и текст во каталогот: Лилјана Неделковска
Биографија и библиографија: Центар за документација, МСУ, Скопје
Фотографии: Лазо Плавеvски
Фотографии со текстот: од документацијата на МСУ, Скопје
Дизајн на каталогот: Јован Шумковски
Превод на англиски: Дарко Путилов
Печати: Скенпоинт, Скопје, тираж: 500
Реализација: Музеј на современата уметност, Скопје
Октомври-ноември 2002

Publisher: Museum of Contemporary Art, Skopje
Editor-in-Chief: Emil Aleksiev
Organization of the exhibition and text in the catalogue: Liljana Nedelkovska
Biography and bibliography: Center for Documentation, MoCA, Skopje
Photographs by: Lazo Plavevski
Photographs in the text: MoCA archives
Catalogue designed by: Jovan Šumkovski
Translated by: Darko Putilov
Printed by: Skenpoint, Edition of 500
Realization: Museum of Contemporary Art, Skopje
October-November 2002

Изложбата и каталогот се реализирани со помош
на Министерството за култура на Република Македонија.
The exhibition and the catalogue have been supported with the assistance
of the Ministry of Culture of the Republic of Macedonia.

MUSEUM OF CONTEMPORARY
ARTS OF SKOPJE
УСЕЈНА ОВЕР
ЕМЕНАТА УМЕ
ТНОСТ СКОПЈЕ

Музеј на современата уметност - Скопје

